

Profesyonellik ve Heteroprofesyonelizm: Öğretmenliğin Cis-Heteronormatif Rejimi Üzerine Eleştirel Bir Tartışma

Mehmet Şahin¹

Eleştirel pedagoji literatüründe okul, yalnızca bilgi aktarımının ve eğitimin gerçekleştiği bir mekân değil, iktidarın, ideolojilerin, kolektif dayatmaların ve toplumsal normların devamlılığının sağlandığı, yeniden üretildiği ve bu dayatma ve normlara direnişin de ortaya konduğu bir bağlam olarak tartışılmaktadır. Öğretmenlik mesleğinin ise bu bağlamda yer alan, günümüzde en az pedagojik olduğu kadar politik de bir emek biçimi olduğu kabul edilmelidir. Buna rağmen öğretmenlik mesleğinin nasıl bir toplumsal cinsiyet rejimi içerisinde inşa edildiği, hangi yönelimlerin, bedenlerin, kimliklerin ve yaşam biçimlerinin toplumun “makbul öğretmen” figürüyle örtüştüğü konusu, son yıllara dek eleştirel pedagoji yazınında çoğu zaman örtük bırakılmış veya gerektirdiği ilgiyi görmemiştir.

Heteroprofesyonelizm kavramı tartışması üzerinden, bu yazı öğretmenlik mesleği bağlamında profesyonelliğin eğitim fakültelerinde sistemik bir şekilde yeniden üretilen cis-heteronormatif bir düzenek olarak nasıl işlediğini ve öğretmenliğin bu düzenek içinde nasıl disipline edildiğini ele almayı amaçlamaktadır. Mizzi tarafından (2013) literatüre kazandırılan heteroprofesyonelizm kavramsal çerçevesi, profesyonelliğin aslında günümüz endüstrisi tarafından yansıtıldığı gibi tarafsız ve evrensel bir ölçüt olmanın aksine, heteroseksüellik kimliği ve cinsiyet ikiliği kavramları temelinde inşa edilen toplumsal normlar üzerinden tanımlandığını ortaya koyar. Bu kavram, öğretmenlik mesleğinin pedagojik bir emek biçimi olmasına ek olarak, onu normatif bir profesyonel öznellik olarak düşünmemizi de mümkün kılar.

Bu yazıdaki temel iddia şu şekildedir: Eğitim alanında profesyonellik, çoğu zaman toplumsal cinsiyet olgusunu tanımlamalardan ve deneyimlerden hariç tuttuğunu iddia etmesine rağmen heteroseksüellik kimliğinin toplumsal bir norm olarak yeniden üretilmesine katkı sağlayan ve öğretmenlik mesleğini ahlaki, kişisel kimlik barındırmayan, bedensiz, tarafsız ve “temiz” bir profesyonel faaliyet olarak

---

¹ mehmet2@illinois.edu

kuran oldukça cis-heteronormatif bir rejimdir. Bahsi geçen bu rejim, queer öğretmenler için çoğu vakit sessizliği, görünmezliği, gizlenmeyi, temkinliliği ve özellikle çalışma alanında sürekli olarak devam ettirdikleri öz-denetimi de beraberinde getirir. Fakat bu durumu basitçe queer öğretmenlerin bireysel profesyonel deneyimlerine indirgemek doğru olmaz. Bunun daha da ötesinde, bu durum aslında pedagojik emeğin ve profesyonel pedagojik faaliyetin de nasıl tanımlandığına ilişkin yapısal ve sistemik bir denetim kaynağı meselesidir.

Eleştirel pedagoji göz önünde bulundurulmadan düşünüldüğünde, günümüz literatürü eğitim alanında profesyonellik kavramını öğretmenlik mesleğini kimlik de dahil olmak üzere, kişisel olan her şeyden arındırılmış sıradan, salt ve mutlak bir pedagojik faaliyet olarak tanımlama üzerine kuruludur. Öğretmenin sınıfta sadece bilgisi ile bulunduğu, kimliklerinin, bedeninin, ideolojilerinin, arzularının ve ilişkilerinin tamamen dışarıda kaldığı düşünülür. Bu oldukça basit bir varsayım olmakla beraber bugün gündelik okul pratiğinde hiçbir şekilde bütünüyle karşılık bulmaz (Coleman, 2023; Le ve diğ., 2023). Dayatılanın aksine öğretmenler sınıfa kimliklerinin farklı yönleriyle birlikte bir bütün olarak girerler. Öğretmenlerin kimlikleri, ses tonları, jestleri, hatta giyim biçimleri ve öğrencileri ile kurdukları müfredat dışı etkileşimler mesleğin en büyük gereksinimlerinden olan pedagojik etkileşim kavramının ayrılmaz parçalarıdır. Buna rağmen günümüzde okulun sistemik ve kurumsal işleyişi ve geleneksel dili, öğretmenler için korunması gereken bu bütünlüğü kabul etmek ve desteklemektense onu keskin toplumsal ve kurumsal normlar çerçevesinde denetlemeyi ve düzenlemeyi yeğlemektedir.

Mizzi'nin (2013) heteroprofesyonelizmi tam da bu noktada devreye girer. İktidarlar ve otoriteler tarafından ideolojik olarak dayatılan "tarafsız profesyonel" olma çağrısı, aslında eğitim alanının queer profesyonel özneleri için aleni yasaklara göre çok daha sofistike bir düzenleme biçimi olarak işler (Mizzi, 2013). Bu bağlamda düşünüldüğünde profesyonellik, "kendin ol fakat fazla görünür olma", "aşırı olmadan var ol" gibi örtük fakat aslında oldukça keskin beklentiler ile tanımlanır. Bu tarz dayatılmış beklentiler, cinsel kimliğin açıkça ve tamamen bastırılmasından ziyade, heteroseksüellik varoluşunun sorgulanmadan kabul edilmesi ve toplumsal olarak standartlaştırılmasına dayanmaktadır (Aldaz ve Miravet, 2025; Coda, 2022; Keehn, 2024; Llewellyn ve Reynolds, 2020). Nitekim heteroseksüel kimlikli öğretmenlerin kişisel hayatlarına ve aile yaşamlarına dair sınıf içi anlatıları öğrencileri ile kurdukları müfredat dışı pedagojik güvenin sevimli bir parçası olarak okunurken, queer öğretmenlerin oldukça benzer olabilecek anlatı teşebbüsleri genellikle profesyonellik sınırlarının ihlali olarak değerlendirilir.

Öğretmenliğin tarihsel olarak ahlaki bir meslek olarak inşa edilmiş olması bu seçici sessizliği özel olarak güçlendirir. Tarih boyunca öğretmen sadece bilgi aktaran olmaktan ziyade, aynı zamanda rol model olan, temsil eden ve gözetilen bir figür olmaktan kaçamamıştır. Ferfolja ve Hopkins (2013) okulların queer öğretmenler için günümüzde hâlâ oldukça cis-heteronormatif ve denetleyici mekânlar olduğunu göstermektedir. Öğretmenler pedagojik yeterliliklerinin yanı

sıra “nasıl bir insan” oldukları üzerinden de sürekli değerlendirilir (Ferfolja ve Hopkins, 2013). Buna ek olarak, queer öğretmenlerin profesyonel çalışma alanlarındaki çeşitli deneyimlerine odaklanan diğer birçok araştırma, bu değerlendirmenin pedagojik faaliyetin ayrılmaz bir parçası hâline getirildiğini ortaya koyar. Gray’in (2013) çalışması, lezbiyen, gey ve biseksüel öğretmenlerin okul ortamında, çoklu kimliklerini de kapsayacak biçimde, “kişisellik” ile “profesyonellik” arasında sürekli ve kaçınılmaz bir müzakere yürüttüklerini ortaya koymaktadır. Böylesi şartlar altında queer öğretmenler ya tamamıyla sessiz kalmayı ve gizlenmeyi ya da yalnızca belirli kişilere, yalnızca belirli koşullarda açılmayı tercih etmek zorunda bırakılırlar. Bu tür tercihler seçilmiş ve bireysel olmaktan ziyade, çoğunlukla okulun toplumsal normlardan beslenerek devamlılığını sağladığı kurumsal cis-heteronormatif iklimi tarafından dayatılarak şekillendirilir.

Kavram olarak tasarlanarak literatüre kazandırılmasından da öncesinden bu yana yürütülen çalışmalar, aslında heteroprofesyonelizmin yalnızca eğitim ve öğretmenliğe özgü bir olgu olmadığını da ortaya koymuştur. Kurumsal queer çalışanların akademi, FeTeMM (Fen, Teknoloji, Mühendislik ve Matematik), iletişim ve hizmet sektörleri gibi birbirinden oldukça farklı alanlardaki profesyonel deneyimlerini inceleyen çalışmalar, profesyonelliğin heteroseksüellik varsayımı üzerine kurulduğunu ve queer çalışanlardan, eğitim alanında olduğu gibi, sessizlik, uyum, görünmezlik ve sürekli öz-denetim beklendiğini ortaya koymaktadır (örn. Davies ve Neustifter, 2023; Küçükaltan ve diğ., 2020; Tindall ve Waters, 2012; Yoder ve Mattheis, 2016). Bu çalışmalar doğrudan eğitim ve öğretmenlik bağlamında üretilmemiş olmakla beraber heteroprofesyonelizmin meslekler ve alanlar arası sistemik ve kurumsal bir rejim olarak nasıl işlediğini ve sürdürüldüğünü ortaya koyarak eğitim, okul ve öğretmenlik bağlamlarını daha geniş bir emek ve profesyonellik çerçevesi içerisinde görmemizi sağlamaktadır.

Söz konusu bu alanlar arası rejim örüntüsü, öğretmen-öğrenci ilişkisinin nasıl kurulduğunu ve korunduğunu anlamak açısından da epey önemlidir. Pedagojik ilişki ve öğretmen-öğrenci dinamiği çoğu vakit yalnızca eğitsel değil, aynı zamanda toplumsal ahlaki bir ilişki olarak değerlendirilir. Örneğin, tarafsız profesyonellik maskesi altında dayatılan “çocuğun korunması” söylemi, aslında öğretmenlik mesleğinin cinsiyet ve cinsel kimlik olgularından bütünüyle arındırılması gerektiği ideolojisini kuvvetlendirir. Ancak çoğu zaman eşitlik vizyonu ile sürdürüldüğü iddia edilen bu arındırmanın kurumsal pratikte aslında çok da eşit biçimde işlemediği görülür (Amoor, 2018). Heteroseksüel kimlikli öğretmenlerin toplumsal normlarla uyumlu görülen ev ve aile yaşamları, pedagojik güvenin ve sağlam öğretmen-öğrenci dinamiğinin göstergesi olarak okunabilirken, queer öğretmenlerin aynı bağlamdaki salt varoluşu ise çoğu zaman eğitim kurumları tarafından sistematik biçimde potansiyel bir risk olarak çerçevelenmektedir. İktidarlar ve otoriteler tarafından sistemik olarak yaratılıp dayatılan ve toplumlar ve kurumlar tarafından sistematik olarak sürekliliği

sağlanan bu söz konusu risk algısı, queer öğretmenlerin öğrencileri ile kurduğu müfredat dışı dinamikleri de yakından biçimlendirir (Llewellyn, 2022). Birçok queer öğretmen, başta “yanlış anlaşılma” korkusu olmak üzere birçok endişeden dolayı öğrencileri ile kurdukları ilişkilerde bilinçli mesafe stratejileri geliştirir (Şahin, 2025). Literatür, aynı zamanda, öğretmenlerin pedagojik olarak yapabilme potansiyeline sahip oldukları birçok şeyi, olası bir suçlama ya da damgalanma ihtimali nedeniyle yapmamayı tercih ettiklerini de göstermektedir (Cui, 2021; Ferfolja ve Hopkins, 2013; Russell, 2010; Unwin ve diğ., 2024). Böylece heteroprofesyonelizm, okulda yalnızca profesyonel kimliği değil, queer öğretmenlerin öğrencileri ile kurabileceği pedagojik ilişkinin de sınırlarını belirleyen denetleyici bir devamlı mekanizma hâlini alır.

Bu devamlı denetim okul bağlamıyla sınırlı değildir. Queer öğretmenlerin ve birçok diğer alandaki queer çalışanların profesyonel ve çalışma alanı deneyimlerini ele alan çalışmalar, heteroprofesyonelizmin aslında mesai dışına da taşan otoriter ve dayatmacı bir gözetim rejimi olarak faaliyet gösterdiğini ortaya koymaktadır. Öğretmenler için bu durum kendisini sosyal ilişkilerin, kamusal görünürlüğün ve hatta sosyal medya kullanımının da pedagojik yeterlilikle ilişkilendirilmesiyle ortaya koyar (Şahin, 2025). Türkiye bağlamında görev yapmakta olan cis-heteroseksüel kadın İngilizce öğretmenlerine toplum tarafından mizah yoluyla dayatılan yetişkin erkeklerle iyi ilişkilere sahip olma, ileri düzey sosyal medya kullanım yetisi, özenli dış görünüm, sık çocuk sahibi olma, vb. gibi aslında kontrolcü temellere dayanan beklentiler bu duruma örnek olarak gösterilebilir (Şahin, 2025). Bu durum profesyonelliğin yalnızca mesleğin nasıl icra edildiğine değil, öğretmenin kişisel yaşamının da tümüne yayılmış olan toplumsal normatif bir çerçeve olduğunu da ortaya koyar.

Türkiye bağlamında yürütülmüş birçok araştırma da bu tabloyu destekler niteliktedir (örn. Doğan, 2025; İpekçi, 2022; Taşkın ve diğ., 2022). İpekçi'nin (2022) İstanbul'da queer öğretmenlerin deneyimlerini inceleyen çalışması, onların cis-heteronormatif kurumsal okul kültürü ile neoliberal profesyonellik tanımı arasında ideolojik ve pratik anlamda sıkıştıklarını göstermektedir. Queer öğretmenlerden beklenen “tarafsız”, “cinsiyetsiz”, “kişisel kimlikten arındırılmış” ve “sorunsuz” bir profesyonel figür modellemeleriyle, bu beklentinin onlar için oldukça yoğun, baskılayıcı ve sınırlandırıcı bir estetik ve duygusal emek anlamına da geldiği gözlemlenmektedir. Doğan (2025) da güncel çalışmasında, queer öğretmenlerin çalışma alanlarında karşı karşıya kaldıkları kurumsal normatif dayatmalar ve baskılar sebebiyle cinsel ve cinsiyet kimliklerini gizleme, sessiz kalma ve devamlı olarak kendini denetleme pratiklerine meylettiklerini göstererek, heteroprofesyonelizmin gündelik eğitim pratiklerinde hâlâ nasıl devamlılığının sağlandığına ve sistemik olarak yeniden üretildiğine dair önemli bir örnek ortaya koymaktadır.

Tüm bunlar göz önünde bulundurulduğunda heteroprofesyonelizm çerçevesine sadece aleni ayrımcılık vakaları perspektifinden bakmak oldukça yetersiz kalır. Morgenroth ve arkadaşlarının (2024) da vurguladığı gibi, heteroprofesyonelizm

iktidarların, otoritelerin ve toplumların ideolojik bir dayatma vasıtası olarak pratikte asimilasyon ve ötekileştirme ideolojilerine hizmet ederek işlevini yerine getirir. Aslında queer öznelerden profesyonel çalışma alanlarında istenen ve beklenen uyum sağlamaları, bireysel farklılıklarını görünmez kılmaları ve kimliklerini sessizleştirmeleridir. Bu durum öğretmenlik mesleğini cis-cinsiyet, heteroseksüel, “tarafsız”, “uyumlu” ve “sorunsuz” bir özne üzerinden tanımlayan toplumsal, kurumsal, ideolojik ve profesyonel normları da pekiştirerek devamlılığını sağlamaktadır.

Literatürdeki alakalı çalışmaların sayısındaki istikrarlı artışa rağmen, günümüzde dahi birçok eleştirel pedagoji araştırmacısının bu noktadaki sessizliği oldukça dikkat çekicidir. Eğitime toplumsal değişim perspektifinden yaklaşmayı amaçlayan güncel eleştirel pedagoji literatürünün, öğretmenlik mesleğini duygusal emek, ideoloji, ırk ve sınıf ilişkileri ya da kesişimleri üzerinden ele alırken, cis-heteroseksizm eleştirileri açısından da geliştirilmesi gereklidir. Oysa Türkiye bağlamı dahil global alanda yürütülmüş birçok çalışmanın bulgularından yola çıkarak gözlemleyebildiğimiz queer öğretmenler ve queer çalışanların profesyonel ve çalışma alanı deneyimleri, kurumların profesyonellik kavramını ne denli cinsiyetlendirilmiş ve cis-heteronormatif bir biçimde tanımladığını ve pratiğe döktüğünü açıkça göstermektedir. Öğretmenlik mesleği ve eğitim alanı bağlamında cinsiyet, cinsiyet kimliği ve cinselliği pedagojik alan çerçevesinde teğet geçen eleştirel yaklaşımlar, okulun iktidar ilişkilerini eksik okuma riski taşımaktadır. Toplumsal-tarihsel ilişkilerden arındırılmış ideal bir pedagojik alanda hareket etmediğimizi; içinden çıktığımız toplumları dönüştürmeye çalışırken o toplumların kimi arızalarını hâlen taşıdığımızı göz önünde bulundurduğumuzda, cis-heteroseksizmi ve queer-profesyonellik kesişimine dair sınırlandırıcı politikaların sekteye uğratılması gereğini ihmal eden yaklaşımların diğer toplumsal hiyerarşileri sorunsallaştırma iddiası etik ve politik açıdan sorunlu görünmektedir. Bu nedenle, söz konusu politikaların sekteye uğratılmasını merkezine alan ve farklı eşitsizlik biçimlerini birlikte düşünen bütünsel bir eleştirel pedagojik perspektife ihtiyaç vardır.

Sonuç

Bu yazı, politik ve ideolojik önemine rağmen heteroprofesyonelizm çerçevesi üzerinden eğitim alanında profesyonellik kavramının nasıl cis-heteronormatif ve dayatmacı bir rejim olarak işlediğini ve öğretmenlik anlayışının bu rejim içerisine nasıl yoğurularak disipline edildiğini tartışmayı amaçlamıştır. Queer öğretmenlerin profesyonel deneyimleri, profesyonelliğin tarafsız bir ölçüt olmaktan ziyade, belirli bedenleri, varoluşları ve yaşam biçimlerini norm olarak kabul edip standartlaştırarak “uyumsuzları” ötekileştiren politik bir düzenek olduğunu ortaya koyar niteliktedir. Alanlar arası ve birçok farklı endüstriyi kapsayan queer emek literatürü ise bu düzeneklerin öğretmenliğe özgü olmadığını, aksine heteroprofesyonelizmin çağdaş profesyonel emek biçimlerinin ortak bir sorunu olduğunu göstermektedir.

Heteroprofesyonelizmi tartışmak, öğretmenliği daha “kapsayıcı” hâle getirme çağrısından ibaret değildir. Bu noktada asıl mesele, pedagojik emeğin ve profesyonel varoluşun kimler tarafından ve nasıl tanımlandığını ve ne tür normlar üzerinden geçersiz kılındığını veya meşrulaştırıldığını sorgulamaktır. Öğretmenliğin cinsellik rejiminin ve kurumsal cis-heteronormatif profesyonellik anlayışının eleştirel pedagoji araştırmacıları tarafından daha aleni ve cesur biçimde tartışılması, okulun iktidar ilişkilerini anlamak açısından zorunludur. Sayısız çalışmada gözlemlenebilen queer öğretmenlerin profesyonel ve çalışma alanı deneyimleri, pedagojik alanın ve öğretmenlik mesleğinin bedensiz, ahlaki ve tarafsız olduğu yönündeki tarihsel varsayımları bozan niteliktedir. Bu deneyimler, öğretmenlik mesleğinin yalnızca bilgi aktarmadan ibaret olmadığını, aynı zamanda bir tür norm üretme ve normlarla uyumlanma pratiği de olduğunu açık eder. Heteroprofesyonelizmi görünür ve tartışılır kılmak, eleştirel pedagoji çerçevesini genişletme ve zenginleştirmenin ötesinde, pedagojik ve profesyonel emeği daha dürüst ve politik bir zeminde yeniden düşünmek için önemli bir imkân sunar.

Kaynakça

- Amoor, I. E. (2018). Closets and institutions: Queer teacher exclusion in the Israeli high school system. *Sexualities*, 22(5-6), 883-900. <https://doi.org/10.1177/1363460718772756>
- Coda, J. (2022). Learning the rules and then disrupting them: LGBTQ Spanish language teachers' resistance to heteronormativity. *Teaching and Teacher Education*, 122, 103980. <https://doi.org/10.1016/j.tate.2022.103980>
- Coleman, J. J. (2023). Narrative repair in teacher education: Restorying painful histories and “damaged” queer teacher identity. *Teaching and Teacher Education*, 124, 104031. <https://doi.org/10.1016/j.tate.2023.104031>
- Cui, L. (2021). Heteronormative classrooms under surveillance: Gay academics' concerns about addressing queer issues in China. *Journal of LGBT Youth*, 20(1), 129-142. <https://doi.org/10.1080/19361653.2021.1997692>
- Davies, A. W. J., & Neustifter, R. (2021). Heteroprofessionalism in the Academy: The surveillance and regulation of queer faculty in Higher education. *Journal of Homosexuality*, 70(6), 1030-1054. <https://doi.org/10.1080/00918369.2021.2013036>
- Doğan, M. F. (2025). Heteronormativity in the Turkish education system: the experiences and survival strategies of LGBTQ+ teachers. *International Journal of Educational Research*, 134, 102833. <https://doi.org/10.1016/j.ijer.2025.102833>

- Ferfolja, T., & Hopkins, L. (2013). The complexities of workplace experience for lesbian and gay teachers. *Critical Studies in Education*, 54(3), 311–324. <https://doi.org/10.1080/17508487.2013.794743>
- Gray, E. M. (2013). Coming out as a lesbian, gay or bisexual teacher: negotiating private and professional worlds. *Sex Education*, 13(6), 702–714. <https://doi.org/10.1080/14681811.2013.807789>
- İpekçi, İ. C. (2022). The Lived Experiences of Queer* Teachers in İstanbul within the Scope of Institutionalized Heteronormativity and Neoliberal School Policies. *Interalia a Journal of Queer Studies*, 140–154. <https://doi.org/10.51897/interalia/cqvy6921>
- Küçükaltan, E. G., Hazarhun, E., & Müdüroğlu, G. (2020). Çalışanların işyerinde LGBTİ romantik ilişkilerine bakış açıları. *Mediterranean Journal of Humanities*, 10, 229–246. <https://doi.org/10.13114/mjh.2020.529>
- Le, G. N. H., Dong, H. B., Tran, V., & Vu, L. H. (2023). “She is not a normal teacher of English”: Photovoice as a decolonial method to study queer teacher identity in Vietnam’s English Language teaching. In *English language education* (pp. 443–462). https://doi.org/10.1007/978-3-031-34702-3_23
- Llewellyn, A. (2022). Bursting the ‘childhood bubble’: reframing discourses of LGBTQ+ teachers and their students. *Sport Education and Society*, 29(5), 622–635. <https://doi.org/10.1080/13573322.2022.2106203>
- Llewellyn, A., & Reynolds, K. (2020). Within and between heteronormativity and diversity: narratives of LGB teachers and coming and being out in schools. *Sex Education*, 21(1), 13–26. <https://doi.org/10.1080/14681811.2020.1749040>
- Mizzi, R. C. (2013). “There aren’t any gays here”: Encountering Heteroprofessionalism in an international development workplace. *Journal of Homosexuality*, 60(11), 1602–1624. <https://doi.org/10.1080/00918369.2013.824341>
- Morgenroth, T., Kirby, T. A., & Van Der Toorn, J. (2024). Heteroprofessionalism: The power of the gender/sex binary in the workplace. *Current Opinion in Psychology*, 60, 101908. <https://doi.org/10.1016/j.copsy.2024.101908>
- Russell, V. T. (2010). Queer teachers’ ethical dilemmas regarding queer youth. *Teaching Education*, 21(2), 143–156. <https://doi.org/10.1080/10476211003735427>
- Şahin, M. (2025). Intersecting LGBTQI Language Educator Identity Negotiation, Experience Navigation, and Institutional Heteroprofessionalism: Insights from a Case Study [master’s thesis, Middle East Technical University].

- Taşkın, P., Nayir, F., & Demirdiř, M. (2022). Is privacy enough to exist? LGBT+ teachers' experiences in Turkey. *Journal of Homosexuality*, 70(11), 2666–2687. <https://doi.org/10.1080/00918369.2022.2074332>
- Tindall, N. T. J., & Waters, R. D. (2012). Coming out to tell our stories: Using queer theory to understand the career experiences of gay men in public relations. *Journal of Public Relations Research*, 24(5), 451–475. <https://doi.org/10.1080/1062726x.2012.723279>
- Unwin, S., Starcevich, R., Lembo, S., & Dobson, M. (2024). On becoming a queer educator: reflections on queer perspectives and approaches in initial teacher education. *Continuum*, 38(3), 307–324. <https://doi.org/10.1080/10304312.2024.2335505>
- Yoder, J. B., & Mattheis, A. (2015). Queer in STEM: Workplace experiences reported in a national survey of LGBTQA individuals in science, technology, engineering, and mathematics careers. *Journal of Homosexuality*, 63(1), 1–27. <https://doi.org/10.1080/00918369.2015.1078632>